

AANTEKENEN.

Huizen, 12 april 1985.

Ministerie van Economische Zaken
Postbus 20101
2500 EC Den Haag

Mijne heren,

Op verzoek van de heer H. Bos van het ministerie, zend ik u hierbij een kopie van het concept van het VOC-project.

In de analyse van het GELD, worden slechts twee van de zeven grote structuurveranderingen schematisch behandeld. De "strekking" van het verhaal is hier relevant en niet de cijfers. Het geldscheppingbeleid van de Nederlandsche Bank NV, dient in tegenstelling tot het huidige traditionele beleid voor een zeer nauwkeurig te bepalen deel aan de aanbodzijde van de economie plaats te vinden.

Zonder aanpassing van het beleid aan de economische werkelijkheid en de functiebepaling van het geld, met de plaatsbepaling die bij een functie behoort en omgekeerd, zal het economisch herstel niet mogelijk kunnen zijn. Het bezuinigen op een cirkel leidt slechts tot een "krimpende economie", zonder werkelijke verbetering in de infrastructuur daarvan. Nederland is op dit moment koploper om te evolueren(?) tot een Taiwanese economie. 'n Lagelonenland (met armoede) dat jaagt op de koopkracht in het buitenland (export).

Koopkracht is een product net als enig ander product. Men kan het zelf maken [b.v. per CAO], indien de fysieke productiecapaciteit aanwezig is (bezettingsgraad). Men kan koopkracht importeren met 'n goede of minder goede ruilvoet tegen producten en diensten van eigen bodem. Men kan koopkracht ook genereren uit het natuurlijke vermogen [b.v. aardgas] waarvoor dan vrijwel geen arbeid geleverd hoeft te worden.

Men kan het genereren uit kapitaal: A) actief, door te investeren in het bedrijfsleven (productie) en B) passief, met investeren in kapitaalgoederen (onroerend goed), danwel in "papieren" vermogen; b.v. in spaartegoeden (bank) of in waardepapieren (obligaties).

De "integrale koopkracht" als resultante van het productieproces, wordt los van de individuele koopkracht, uitsluitend bepaald door het totaal geactiveerde productievermogen en het natuurlijke vermogen in de civiele marktsector.

Het verdelen van deze koopkracht wordt slechts ten dele bepaald door de politiek in Den Haag en de sociale partners, omdat in ons stelsel steevast het verwerven van koopkracht preferent al wordt afgeroomd door de eigenaren van het niet-productieve kapitaal. (bijv. huur, rente, aardgas). Het resterende deel van de integrale koopkracht, komt daarna voor verdeling ter beschikking van de factoren arbeid, uitkeringen, en winst.

Hoewel de integrale koopkracht slechts uit de 2 factoren: arbeid (productie) en de export van het natuurlijk vermogen (liquidatie) voortvloeit, is het geen enkel bezwaar en zelfs noodzakelijk, die koopkrachtverdeling ook zonder arbeid tot stand te brengen.

De zo natuurlijke, pluriforme en individuele levenscyclus van de mens, vereist zowel in het kleine, als in het grotere verband een dergelijk mogelijkheid.

Het eenzijdige afstemmen van de koopkracht van de factoren arbeid en uitkering, leveren nauwelijks een bijdrage tot sanering van de staatsfinanciën, omdat men vrijwel hetzelfde bedrag "bespaart" op de inkomsten als op de uitgaven van het rijk.

Het tekort op de begroting wordt er niet of nauwelijks, en alleen slechts tijdelijk wat kleiner door. Het enige effect dat optreedt is dat de export aantrekt zonder dat de integrale koopkracht toeneemt. We werken gewoon wat harder voor het buitenland.

De in de bijlage voorgestelde oplossingen kunnen, wanneer het VOC zo gedragen wordt door maatschappelijk gevestigde instellingen en personen, dan bijdragen aan de integrale structuurverbetering van onze economie. De ondernemingen, waarin het grootste deel van de integrale koopkracht toch ontstaat uit arbeid en machines, kunnen slechts dan voldoende groei effectueren wanneer ze over voldoende "ECONOMISCHE CAPACITEIT" (= vermogen + liquiditeit en niet per definitie geld) kunnen beschikken. Slechts dan zijn ze in staat om voldoende werk te bieden aan een ieder die wil en kan werken. Zij kunnen dan de bedrijfsopleidingen bekostigen voor specialisatie en ook weer investeren in research en innovatie.

Tegelijkertijd genereren ze dan weer rendement voor de beleggers, koopkracht door loonvorming, integrale koopkracht door inkomens-overdracht en staatsinkomsten door belastingen om de tekorten dan terug te dringen. De totale werkgelegenheid in deze marktsector (waar het overgrote deel van de integrale koopkracht gegenereerd wordt) wordt nadrukkelijk bepaald door de economische capaciteit van de marktsector, het vermogen om werkgelegenheid te creëren en de liquiditeit om die laatste te onderhouden.

Teveel eigen vermogen van de ondernemingen (ca. 80 miljard) is nu niet meer ter beschikking voor de werkgelegenheid, de productie, de koopkrachtgeneratie en de belastinggeneratie.

Deze 80 miljard eigen productievermogen van de marktsector, is nu economisch dood geïnvesteerd (na belasting) in de TRANSPORTFUNCTIE VAN 'T GELD.

(dit is, per definitie, een nog niet onderkende overheidstaak !).

De monetaire politiek van het ministerie van Financiën en ook van de Nederlandsche Bank NV is (direct en indirect) gebaseerd op een verhouding tussen de PRODUCTIE VAN DE BEDRIJVEN en de PRIMAIRE GELDMASSA (M1) met een directe koppeling met het nationale inkomen.

Men houdt daarbij geen rekening met de "transportfunctie" van het geld om het geld zelf te transporteren door onze economie. (bijv. inkomensoverdracht, belastingen en giraal verkeer). Hierbij wordt bedoeld dat tijdens het transporteren van geld, het geld ophoudt te bestaan als zodanig, en tijdelijk nog uitsluitend kapitaal (M2) vormt om na een tijdsspanne bij aankomst op de plaats van bestemming, weer te transformeren van kapitaal (M2) naar geld (M1).

Het permanent circulerende deel van het geld in 't girale verkeer - ruim 16 miljard in 1984 - wordt ten onrechte tot het gebied van M1 gerekend. Het invoeren van het NATIONAAL BETALINGEN CIRCUIT of het NBC bij de banken, zou prioriteit nummer 1 moeten zijn in het regeringsbeleid, waardoor zeker 10 miljard van de 16 miljard weer terug kunnen stromen naar het M1-gebied.

Alleen in het M1-gebied - waar geld gewoon geld is - vinden alle economische activiteiten plaats en kunnen deze 10 miljard gulden wéér de werkgelegenheid van ca. 250.000 arbeidsplaatsen onderhouden. De productie en de koopkracht kunnen dan met 8 % groeien, hetgeen aan besparingen en opbrengsten ca. 22 miljard voor onze schatkist op zal leveren, exclusief de noodzakelijke geldschepping om zo 'n nominale DEFLATIE te voorkomen.

Een ander direct gevolg hiervan is een directe verlichting van de rentelasten van integraal f 1,7 miljard per jaar voor de bedrijven, welke dus automatisch ontstaat zonder dat de overheid deze behoeft te fourneren. Weliswaar komt deze f 1,7 miljard verlichting van rentelasten uit de inkomstenderving van de banken, maar daar staat tegenover dat door deze 10 miljard vermogensversterking van het bedrijfsleven, de banken 'n nieuwe kredietmarkt verwerven van ca. f 30 miljard. De financieringsbehoefte is overigens nog veel en veel groter.

De renteopbrengsten zijn dan ook groter dan de rentedervingen van de banken. Bovendien dalen de risico's voor de banken aanzienlijk omdat de gemiddelde betalingstermijn tussen de bedrijven nu terug kan lopen van 75 dagen naar ca. 56 dagen.

De grote verliezen voor de stroppenpot (VAR) van de banken zullen sterk dalen, zowel direct (bankcliënt) als indirect (domino-effect). Dit voordeel geldt al evenzeer voor de fiscus.

De invoering van het NBC, sinds 1974 al een technisch feit bij de Bondsspaarbank, kan slechts gedeeltelijk de economische problemen helpen oplossen. Een andere oplossing is de geldschepping, die met een negatieve belasting, gekoppeld aan de BTW, de afvloeï van vermogen van de marktsector naar het M2-gebied zo compenseert die op grond van de structuur van de gulden bij nominale inflatie ontstaat. Een nominale inflatie (stijgende prijsspiraal) van ca. 5 % zullen wij tenminste moeten toestaan om onze economie "gezond te houden" (net als lucht om te ademen) waardoor we de integrale koopkracht beter kunnen verdelen. Inflatie is een verhaal apart en valt buiten het kader van deze brief.

De derde en grootste bijdrage tot het herstel kunnen wij slechts realiseren wanneer we los van - maar wel in samenwerking met - de overheid via het toepassen van de VOC rekening-courant en middels moderne telecommunicatietechnieken het dode vermogen in de ondernemingen tot leven kunnen wekken; en zo de daaruit voortvloeiende liquiditeit onder degelijke garanties ter beschikking stellen van de deelnemende bedrijven. De werkgelegenheid, de productie en de bezettingsgraad nemen weer toe, met alle positieve gevolgen van dien. Het VOC is en blijft echter uitsluitend een aangelegenheid van het bedrijfsleven zelf, wat betreft de CLEARING.

Ten aanzien van de investering in het risicodragende vermogen van de Particuliere Participatie Maatschappijen van het VOC, kan ook de particuliere belegger en de beleggingsmaatschappij een aantrekkelijke mogelijkheid geboden worden, om vrijwel risicoloos (afdekking) te beleggen in binnenlandse werkgelegenheidscheppende projecten. De hefboomwerking die binnen het VOC op het rendement aanwezig is garandeert een uiterst aantrekkelijke beleggingsmogelijkheid.

Zoals ik de heer H. Bos reeds voorstelde - om dezelfde weg te gaan bewandelen als J.M. Keynes na de aanval op Pearl Harbour - om het rustende kapitaal van de burgers in het M1 gebied te krijgen door aandelen VOC uit te gaan geven en daarmee het aanzwengelen van de economie te financieren. Er ontstaat dan civiele productie met de voornoemde voordelen zonder "echte inflatie" te veroorzaken.

Om dit te verwezenlijken dient vanuit de basis van dit initiatief er voldoende vertrouwen te worden geboden in 't welslagen van het VOC-project. Zodat op korte termijn (essentieel) er een voldoende groot vermogen van particulieren en van bedrijven kan worden aangetrokken. Het is dan ook van evident belang dat het ministerie t.a.v. dit initiatief een standpunt bepaalt dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. De basisfinanciering hiervoor, slechts enkele miljoenen, is ruimschoots voldoende om tot een succesvolle start te kunnen komen.

Ik hoop dat door een doortastende handelswijze van het ministerie het voorkomen kan worden dat in een mogelijke NBC-enquête er wéér problemen gaan ontstaan. De RSV-affaire was een zuiver politieke aangelegenheid die door de politiek werd geëvalueerd. (rechter in eigen zaak) De NBC-enquête heeft echter naast een politiek aspect een zeer zwaar civielrechtelijke kant die niet zo eenvoudig valt te neutraliseren. De wettelijke aansprakelijkheid voor schade aan pensioenen, koopkrachtderving, kapitaalvernietiging enz., kan een juridische chaos teweegbrengen die z'n weerga in de geschiedenis niet zal kennen.

Ik hoop op een zo kort mogelijke termijn, van u een schriftelijke reactie te verkrijgen. Niet in de allerlaatste plaats omdat enige honderdduizenden staan te dringen om weer en normale leefsituatie te verkrijgen.

Bijlage: VOC-concept

Hoogachtend,

R.M. Brockhus

Correspondentie:

**R.M. Brockhus
Postbus 127
1270 AC Huizen
tel.: 02152-68153**

p.s. Het is naar mijn mening nuttig, ook uw juridische afdeling hieraan aandacht te laten besteden. Indien men de mogelijke consequenties beseft, kan dat de "besluitvorming" duidelijk versnellen. Tenslotte stijgt de maatschappelijke schade met ruim honderd miljoen gulden per dag excl. wettelijke rente. Hetgeen wel een aardige indicatie geeft voor verhaalsrecht.